

pende aftaler (se A. II. nr. 35) og forslag til lov om udbyttebegrænsning m. v. (se A. II. nr. 36). Med til den såkaldte helhedsplan hørte dog også følgende lovforslag: forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal (se A. II. nr. 77), forslag til lov om midlertidig prisstop for landbrugsvarer (se A. II. nr. 55), forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (se A. II. nr. 4), forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds (se A. II. nr. 5), forslag til lov om ændring af lov om indskud på etableringskonto (se A. II. nr. 6) og forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v. (se A. II. nr. 7).

Alle de her nævnte lovforslag, der sammenfattedes under betegnelsen „helhedsplan 1975“, blev fremsat samme dag (den 3. december 1974), ligesom de kom til 1. behandling samtidig.

Som tidligere nævnt redegjorde statsministeren forud for forslagene fremsættelse for den økonomiske politik, som regeringen søgte gennemført med sin „helhedsplan 1975“. Statsministeren fremsatte herunder bl. a. følgende udtalelse:

„Regeringen ønsker med en helhedsplan for 1975 at genskabe og sikre beskæftigelsen. De indgreb, der bliver tale om, vil ikke alle steder være populære og måske mindst i organisationskredse, men de er uomgængelige, hvis vi skal overvinde den øjeblikkelige krise, og de vil være retfærdige. På den ene side vil byrderne for den enkelte være beskedne. På den anden side vil ingen gå fri — herfra dog undtaget visse socialt vanskeligt stillede grupper.“

Ved afslutningen af sin redegørelse udtalte statsministeren:

„Regeringen opfordrer alle ansvarlige partier i folketinget til at gennemføre den nødvendige pris- og lønpause. Regeringen understreger, at forslagene hører sammen, og at det ikke vil kunne accepteres og heller ikke føre til det ønskede resultat, hvis kun en del af forslagene føres ud i livet.“

Hele planen — samtlig ovennævnte 11 lovforslag — blev ved 1. behandling behandlet sammen.

Kjeld Olesen (S) erklærede herunder, at socialdemokratiet ikke kunne medvirke til lovforslagenes gennemførelse, og han angav herfor bl. a. følgende grunde:

„For det første: det vil på en urimelig måde blive de arbejdsløse, de lavtlønnede og pensionisterne, der kommer til at bære de største byrder.

For det andet: planen handler kun om 1975 og kræver en masse af lønmodtagerne, men der oplyses intet om, hvad der skal ske senere.

For det tredje: lønmodtagerne skal lægge ryg til at genskabe et virksomt erhvervsliv, men det bliver ensidigt, når det ikke kædes sammen med en medejendomsret til de investeringer, som lønmodtagerne skal bidrage til.